

Men det mest interessante politiske er jo De Radikale, og jeg forstod den Radikales melding sådan, at man ikke for nærværende ville være med til det. Så kunne man så spørge: Hvornår? Hvornår ville der være en chance for det? For det er jo oplagt, at sådan som det ser ud nu, vil der faktisk være et flertal for at fjerne entreen på museerne. Det synes jeg da er et interessant spørgsmål. Det kunne jeg godt tænke mig at spørge De Radikales ordfører om. Hvad skulle der til for, at det ikke længere hed »for nærværende«? Hvad skulle der til for, at De Radikale ville ændre deres opfattelse? Som fru Margrete Auken sagde udmærket: Deres karenstid må være udløbet.

Så vil jeg vende det om til kulturministeren: Er det sådan, at hvis De Radikale er lidt bløde i knæene i det her – sådan opfatter jeg indlægget; man var meget sympatisk indstillet over for det, men var det ikke »for nærværende« – at også ministeren var i stand til at bevæges på det her område?

Hvad skulle der til for, at ministeren kunne bevæges til at gå ind for forslaget, eller at Socialdemokratiet kunne bevæges til at gå ind for forslaget? Var det f.eks., at vi var med til at finde det provenu, der manglede? Eller hvad er det, det går på? Eller er det, hvis vi får en tilbage-melding fra museerne om, at nogle af dem gerne vil prøve det? Er det så på den måde, man kunne få et gennembrud på det?

Men som sagt mener vi, at det er urimeligt at fastholde en spærregrænse for statens museer, når vi i forvejen betaler 250 mio. kr., altså at holde en spærregrænse, således at de, der har de måske dårligste muligheder, ikke skal kunne få fri adgang til dem.

Så vi håber på en udvikling under udvalgsbehandlingen, og da jeg synes, at grænserne ikke er helt fastlåst til det her, kunne det godt være, at der kom et lille resultat ud af det.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal som svar på de to spørgsmål, der er blevet stillet mig, starte med at sige, at håbet beskæmmer ingen, heller ikke en kulturminister.

Fru Agnete Laustsen spurgte, om der siden 1991, da forslaget kom frem, er blevet overvejet nogle ønsker om en ugentlig gratisdag. Ikke det jeg ved af, men det kan jeg ikke helt afvise, og jeg vil meget gerne undersøge det. Man kunne jo tænke sig mange udvidelser af den gældende ordning: bedsteforældre med et barnebarn ved

hånden osv. osv. Det vil jeg naturligvis gerne svare på i den udstrækning, det måtte ønskes af Folketingets Kulturudvalg.

Til forslagsstilleren, hr. Bent Hindrup Andersen, der siger, at Det Radikale Venstre synes at være bløde i knæene, er mit svar: Jeg kender De Radikale som ganske hårde i filten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Ændret mindsteudbetaling, ændret fordeling af boligydelseslån og -tilskud til ejere og andelshavere, udvidet personkreds for flygtningebestemmelser).

(Lovforslag nr. L 101).

Skriftlig fremsættelse af forslag

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte (Ændret mindsteudbetaling, ændret fordeling af boligydelseslån og -tilskud til ejere og andelshavere, udvidet personkreds for flygtningebestemmelser).

(Lovforslag nr. L 101).